

اطلاعیه برگزاری نشست چهارم اتحاد چپ ایرانیان در خارج از کشور

✖ اتحاد چپ ایرانیان در خارج از کشور

رفقا، یاران

اتحاد چپ ایرانیان در خارج از کشور که نهادی است مبارزاتی در خدمت همگرایی، همسویی و اتحاد عمل فعالان مستقل و متشکل چپ، در آستانه سه سالگی تشکیل خود قرار دارد. طی این مدت تلاش کرده ایم تا با محترم شمردن اختلافات نظری لیک با تکیه بر اشتراکات موجود به سهم خود گامی هر چند کوچک در جهت تقویت صف مستقل چپ انقلابی ایران برداریم.

در گذری کوتاه به پروسه فعالیت مشترکمان و با مشاهده رفقای تازه نفس بیشتر از پیش در می یابیم که به خطا نرفته ایم. ما به نیازی پاسخ گفته ایم که بسرعت بر مشارکت طیف وسیع فعالین چپ حول محورهای همکاری افزوده خواهد شد.

توجه به دوره کنونی بمنظور بالا بردن صف مشارکت در این اتحاد، خطر جنگ و تلاش نیروهای راست بر آلترناتیوسازی، تاکیدی دوباره بر وجود آوردن بستری مناسب برای حضور قدرتمند چپ انقلابی در شرایط حساس کنونی و تصریح مبانی این اتحاد، سازمان یابی گسترده تر، ضرورت برگذاری نشستی دیگر را بوجود آورده است. لذا بدین وسیله نشست چهارم اتحاد چپ ایرانیان در خارج از کشور را که در تاریخ های ۲۰-۱۹-۱۸ ماه می سال جاری در شهر تورنتو (کانادا) برگزار خواهد شد فرامی خوانیم.

باشد که شرکت یکایک فعالین اتحاد چپ و تمامی رفقای که این اتحاد را از آن خود می دانند بر غنای بحث ها افزوده و بر سرعت گام ها یمان در جهت دفاع پیگیر از مبارزات کارگران و زحمتکشان بیفزایند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

محکوم باد هرگونه دخالت گری امپریالیستی در امور ایران

زنده باد انقلاب

زنده باد سوسیالیسم

هیئت اجرائی اتحاد چپ ایرانیان خارج از کشور

۲۷ مارس ۲۰۱۲ برابر با ۸ فروردین ۱۳۹۱

تلفن تماس : ۴۱۶-۸۴۳-۰۴۰۴ و ۵۱۴-۵۶۹-۲۲۳۳

آدرس الکترونیکی

www.etehadchapiiranian.com

iranleftalliance@gmail.com

سی و سه سال گذشت!

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران - پاریس

۳۳ سال پس از رفراندم غیر دمکراتیک « آری یا نه به جمهوری اسلامی»، که توسط خمینی و پیروانش به راه انداخته شد، رژیم اسلامی ایران همچنان سیاست سرکوب و فشار را علیه همه اقشار جامعه به پیش می برد.

در طی این ۳۳ سال حقوق اولیه و اساسی اکثریت آحاد ملل به طور دایمی نقض شده است. آزادی بیان، آزادی مطبوعات، حق تجمع و تظاهرات، آزادی تشکلات و بویژه حقوق زنان و ملل به طور خشنی سرکوب شده است.

در طول این ۳۳ سال مبارزه برای آزادی و برابری تا امروز هرگز متوقف نشده است، هزاران مرد و زن در این مبارزه از جان و زندگی خود مایه گذاشته اند و مقاومت در زندان های قرون وسطائی سراسر ایران همچنان ادامه دارد.

جمهوری اسلامی کشور ایران را به یک زندان بزرگ تبدیل کرده است که

در آن هیچکس در امان نیست. کوچکترین حرکت و یا اعتراض علیه رژیم با زندان، انواع شکنجه ها و حتی با مجازات مرگ پاسخ داده می شود.

بطور کلی نقض حقوق اولیه مردم و وضعیت زندانیان سیاسی بطور خاص آنچنان که باید توجه رسانه های جهانی را جلب نمی کند ، برعکس پرونده هسته ایی ایران مورد توجه اکثر رسانه های بین المللی است و تهدید به مداخله نظامی در ایران توسط امریکا و اروپا بیشتر و بیشتر وضعیت حقوق بشر را در پرده نگاه می دارد و بر نقض حقوق بشر در ایران یاری می رساند.

جمهوری اسلامی به کرات نشان داده است که قابلیت اصلاح شدن (رفرم) ندارد و تا زمانی که در قدرت باقی بماند حقوق اساسی و انسانی اکثریت مردم ایران پایمال می شود و وضعیت مردم و زندانیان سیاسی و عقیدتی تغییری نخواهد کرد.

در چنین شرایطی ما قاطعانه و به شدت ضد هر گونه دخالت خارجی در ایران هستیم . ما به نیروی لایزال مردم و همبستگی بین ملتها ایمان داریم.

در روز ۱۲ فروردین سالروز رفراندوم ضد دموکراتیکی که در ۳۳ سال پیش به استقرار رژیم جمهوری اسلامی منجر شد، گردهم آییم و یکصد فریاد بر آریم :

نه به جنگ، نه به جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد همبستگی بین ملت ها

**محل: مقابل سفارت جمهوری اسلامی ایران، میدان ینا در پاریس
شانزدهم**

زمان: شنبه سی و یکم ماه مارس از ساعت هجده تا بیست

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران - پاریس

adpoi@hotmail.fr

همبستگی جهانی حامیان مادران پارک لاله

هشتم مارس، روز جهانی زن را گرامی می داریم

سیر کوتاهی در عصر مشروطیت، نشان از آگاهی بسیاری زنان ایرانی با مفاهیم آزادی، برابری و عدالت دارد. زنان آزادیخواه در این عصر و در دوره های بعد نیز با کوشش و تلاش چشمگیر موفق شدند تا برخلاف فرهنگ مسلط پدرسالار بر جامعه، به مدارج عالی تحصیلی و شغلی نائل آیند. اما این فعالیت ها به تغییرات بنیادی منجر نشد و با رخداد انقلاب ۱۳۵۷، و وعده هایی که فریبی بیش نبود، زنان آماج نخستین حمله های فرهنگی، مذهبی و سیاسی رژیم ولایتی ایران قرار گرفتند.

اما به شهادت تاریخ، در طول سی و سه سال گذشته و تلاش رژیم برای بیرون راندن زنان از عرصه اجتماع، زنانی که در داخل ایران ماندند، مانند بسیاری از زنان کشورهای خاورمیانه، برای حفظ حرمت و هویت خود به عنوان انسان برابر، میدان را خالی نکردند و با پرداخت هزینه های سنگین مالی و جانی، در کنار مردان آزادیخواه، برگ زرین بر صفحات مبارزات مردم ایران افزودند. همچنین زنانی نیز که بعد از انقلاب، به اجبار یا خودخواسته، ترک وطن گفتند، اغلب، ضمن پذیرش مسئولیت سنگین زندگی خانوادگی، از فضای باز کشورهای میزبان، برای آموختن و رشد خود استفاده کردند، و با داشتن ارتباط دائم با زنان در داخل ایران و حمایت از مبارزات آنان، کوشیدند تا صدای در بند آنان را در جهان منعکس کنند.

هم اکنون تعدادی از زنان زندانی مدت هاست که از خانواده و بویژه فرزندان خردسال خود دور مانده اند. نام های شناخته شده زنان زندانی، تنها رقم کوچکی از خیل زنانی است که تنها بخاطر کسب حقوق اولیه و بشری خود تلاش کرده، به عنوان فعالیت علیه امنیت کشور در زندان های بی نام و نشان کشور بسر می برند.

آن چه تاریخ مبارزات زنان کشورمان را بیش از همیشه درخشان کرده است، حضور مادرانی است که در برابر دستگیری، شکنجه یا اعدام فرزندان شان، سکوت نکرده، زانوی غم در بغل نگرفته، بلکه آگاه و بی باک در راه دادخواهی خون عزیزانشان گام نهاده، و مسئولان دولتی و عمال حکومتی را به زانو درآورده اند. در این میان مادران پارک

لاله که خود از آسیب دیدگان و قربانیان این حکومت هستند، در عین حال، برای انعکاس صدای دادخواهی تمام مادران ستم کشیده، از سی و سه سال پیش تاکنون نیز، به عنوان زنانی آزاده، خشونت پرهیز و مدافع صلح، گام های بلندی برداشته اند.

زنان و مادران ایران و حامیانشان در سراسر جهان، ضمن محکوم کردن نقض گسترده و سیستماتیک حقوق بشر توسط رژیم اسلامی ایران، بر خواسته های خود نیز همچنان استوار مانده اند:

۱. لغو مجازات اعدام و کشتار انسانها به هر شکل

۲. آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی

۳. محاکمه عادلانه و علنی آمران و عاملان تمامی جنایت های صورت گرفته توسط حکومت جمهوری اسلامی از ابتدای تشکیل آن

ما ضمن ستایش از تلاش و فعالیت های زنان و مادران ایرانی برای آزادی زنان زندانی، و ضمن تأیید راه آنان در همبستگی با جنبش های حق طلبانه زنان و نقش آنان در تغییر و تحولات سیاسی و اجتماعی در جهان و به خصوص کشورهای خاورمیانه، فرا رسیدن هشتم مارچ، روزی که با نام زن، در میان روزهای تقویم می درخشد را به همه زنان و مادران و دختران ایران زمین تبریک گفته، همدلی و همراهی هرچه بیشتر زنان ایرانی در جهت آگاهی، مبارزه علیه تبعیضات جنسیتی و نیل به شأن و شکوه انسانی را خواهانیم

همبستگی جهانی حامیان مادران پارک لاله ایران، مارچ ۲۰۱۲